

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821202588
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821202588.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti o maloleté deti S., a to X., nar. XX.XX.XXXX a S., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, deti rodičov X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., zastúpenej Mgr. Petrom Švarcom, advokátom so sídlom Prievidza, Nám. Slobody č. 1 a otca X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., o zvýšení výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. septembra 2021 č. k. 15P/26/2021-94 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca detí X. na malol. deti S. a to X., nar. XX.XX.XXXX a S., nar. XX.XX.XXXX, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 5P/34/2019-90 zo dňa 30.10.2019 u malol. X. zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 170,- eur mesačne, a u malol. S. zo sumy 100,- eur na sumu 140,- eur mesačne, a to počnúc 1.6.2021, ktoré výživné je otec detí povinný platiť k rukám matky detí, mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca. Vo výroku II. nedoplatok na výživnom z titulu zvýšenia výživného za čas od 1.6.2021 do 30.9.2021 u malol. X. v sume 160,- eur a u malol. S. v sume 160,- eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky dieťaťa u každého z detí najneskôr do konca roku 2021. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaného ustanovenia zákona dospel súd k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný. Od doby určenia výživného rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5P 34/2019 zo dňa 30.10. 2019 došlo podľa názoru súdu k zmene pomerov tak na strane rodičov ako i maloletých detí, pričom keď súd porovnal vzájomné pomery u rodičov, mieru starostlivosti rodičov o deti, dospel k záveru, že otec detí sa musí podieľať na potrebách detí vyššou sumou o 40,- eur na každé dieťa. Rodičia naďalej žijú v jednej domácnosti ako tomu bolo v čase rozvodu ich manželstva, žijú oddelene, hospodária oddelene a zatiaľ nemajú vyriešenú otázku vyporiadania ich BSM, resp. spoločného majetku. Kým v októbri 2019 bola matka nezamestnaná, resp. poberala dávku počas PN približne v sume 440,- eur, v súčasnej dobe má priemerný príjem 622,59 eur. V porovnaní s minulým obdobím ide na strane matky o zvýšenie príjmu približne o 200,- eur + daňový bonus. Matka hradí rovnakú časť nákladov na bývanie ako otec. Na druhej strane matka finančne pokrýva všetky náklady na maloleté deti, napríklad ročné poplatky za odpad 26,- eur na každé dieťa, poistenie za dom v prepočte 7,- eur na mesiac, poistenie motorového vozidla, matka uhrádza stravu v domácnosti, pričom deti sa prevažne stravujú s matkou, matka uhrádza bežné výdavky na drogériu a hygienické potreby v domácnosti aj pre maloleté deti. Za podstatnú zmenu pomerov,

ktorá predovšetkým odôvodňuje zvýšenie výživného, súd považoval zvýšené výdavky na maloleté deti. Deti sú takmer o dva roky staršie. Syn X. je v druhom ročníku strednej školy v Prievidzi, kým v čase rozvodu manželstva bol žiakom základnej školy v Novákoch. Cestovné výdavky do školy sú 60,- eur mesačne, matka podľa potreby uhrádza pracovné oblečenie, zaplatila poplatok za potravinársky preukaz. Matka finančne podporuje syna v športovej činnosti - jazdeniu na bmx bicykli, pričom chodí na rôzne súťaže. Aj bez akéhokoľvek dokazovania je zrejmé, že matka musí dať synovi peniaze na dopravu, resp. na zakúpenie stravy, preto suma tohto výdavku 60,- eur mesačne sa javí súdu ako podhodnotená. Matka ďalej uhrádza synovi úrazové poistenie 13,11 eur mesačne, pričom matkou uvádzaný výdavok 7,- eur na lekárske ošetrenia sa taktiež javí ako primeraný. Je pravdou, že výdavok na telefón 173,- eur bol neprimeraný, išlo však o jednorazový výdavok na potreby XX-ročného chlapca. Najnevyhnutnejšie potreby maloletého X. predstavujú mesačne sumu najmenej 200,- eur mesačne bez stravy (cestovné 60,- eur, vreckové s dopravou na súťaže a tréningy 60,- eur, telefón 20,- eur, lieky 7,- eur, úrazové poistenie 13,11 eur, 40,- eur ostatná drogeria, oblečenie, obuv). Okrem toho treba brať do úvahy výdavky na stravu, ktoré u XX-ročného chlapca aj bez akéhokoľvek dokazovania môžu predstavovať mesačne najmenej 100,- eur. Taktiež na strane mal. S. sú matkou uvádzané výdavky primerané a preukázané. Za výtvarný krúžok matka platí mesačne 7,- eur, za jazdenie na koni najmenej 30,- eur mesačne, pričom významný je výdavok na zdravotnú starostlivosť - očné ošetrenie. Oproti predchádzajúcej úprave dcéra cestuje do školy do Novák za sumu 25,- eur. Nevyhnutné výdavky maloletej S. okrem stravy sú najmenej 150,- eur, pričom je taktiež nutné predpokladať náklady na stravu najmenej v sume 100,- eur mesačne. Za tohto stavu keď vyživovaciu povinnosť si matka plní aj výkonom osobnej starostlivosti (doprava detí k lekárovi, doprava dcéry za jej záľubami a podobne) musí byť výživné vyvážené zo strany otca vyššou finančnou čiastkou. Otec má k dispozícii teraz sumu viac ako 56.000,- eur z predaja nehnuteľnosti, pričom ide o príjem, na ktorý súd prihliada a súd neakceptoval námietku, že nejde o zmenu pomerov, pretože sa len pretransformoval jeho nehnuteľný majetok na peňažné plnenie. Faktom zostáva, že otec má tento príjem, oproti matke, ktorá takýmto príjmom nedisponuje a súd nemôže taktiež akceptovať námietku otca, že prišiel o príjem z prenájmu okolo 120,- eur mesačne. Otec sa rozhodol sám byť predajcom a tým sa o tento príjem pripravil, pritom suma zvýšeného výživného spolu ani nepokrýva tento príjem z prenájmu. I za stavu, že matke sa zvýšil príjem a otcovi nepatrne znížil príjem (súd nezohľadňoval pokles príjmu v dôsledku zániku prenájmu bytu), vzhľadom na zvýšené potreby detí súd zvýšil výživné u oboch detí o 40,- eur mesačne. Ak matka má príjem zo mzdy, prídavok na deti a daňový bonus a teraz zvýšené výživné spolu 310,- eur, príjem matky je spolu približne 1.029,- eur, čo na jednu osobu predstavuje čiastku 343,- eur. Otec dosahuje príjem 849,- eur, pričom po uhradení sumy výživného 310,- eur zostáva otcovi suma 539,- eur na jednu osobu a k tomu disponuje aj sumou 56.000,- eur. Súd zvýšil výživné od mesiaca, kedy matka podala návrh, t.j. od júna 2021 a výživné je splatné do konca septembra 2021. Už v tomto čase boli zvýšené výdavky na strane detí a príjem otca dovoľoval platiť zvýšené výdavky. Nedoplatok na výživnom z titulu zvýšenia výživného predstavuje u každého dieťaťa sumu 160,- eur (štyri mesiace po 40,- eur). Súd v zmysle § 232 ods. 3,4 CSP povolil otcovi vzhľadom na výšku oboch nedoplatkov a príjem otca tento zaplatiť do konca roku 2021.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí, žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne. Odvolanie podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a § 62 ods. 1 CMP, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Predovšetkým súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že došlo za obdobie necelých dvoch rokov od 30.10.2019 do 28.06.2021 k zásadnej zmene pomerov na strane výdavkov maloletých detí, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje porovnanie zmeny pomerov oproti stavu v čase vydania pôvodného rozsudku sp. zn. 5P/34/2019-90. Uviedol, že predajom majetku, s ktorým disponoval v čase posledného rozhodnutia, má k dispozícii teraz sumu za jeho predaj, pričom ide o príjem, na ktorý súd prihliadal a neprihliadol, že jeho majetok sa len pretransformoval na inú formu. Vytýkal súdu prvej inštancie, že neprihliadal na radikálne zvýšenie príjmu na strane matky. Je pravdou, že predal byt za kúpnu cenu 31.000,- eur, avšak predajom tohto bytu prišiel o príjem, pozostávajúci z nájomného za tento byt vo výške 120,- eur mesačne. Rovnako je pravdou, že došlo k predaju rodičovského rodinného domu, v ktorom bol spoluvlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/3, pričom za predaj tejto nehnuteľnosti obdržal sumu vo výške 25.666,- eur. Peňažné prostriedky získané z predaja týchto nehnuteľností je nútený použiť na zabezpečenie vlastného bývania, nakoľko momentálne býva v rodinnom dome, ktorý vlastní spolu s matkou maloletých detí, každý v

spoluvlastníckom podiele 1. Predajom nehnuteľností, ktoré vlastnil aj v čase rozhodovania súdu o pôvodnom výživnom nedošlo k zlepšeniu jeho majetkovej situácie, došlo len k zmene formy majetku, ktorý vlastnil aj v čase rozhodovania súdu o pôvodnom výživnom, vedenom pod sp. zn. 5P/34/2019. Citoval viaceré rozhodnutia súdov, z ktorých jednoznačne vyplýva, že zmena formy majetku na strane rodiča neznamená aj zmenu pomerov. Zdôraznil, že na strane matky došlo k zvýšeniu príjmu približne o 200,- eur + daňový bonus v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného, preto je schopná aj ona prispievať maloletým deťom na výživu viac, ako v čase rozhodovania o pôvodnom výživnom. Poukázal na to, že jeho príjem za obdobie 2020 - 2021 bol nižší ako v predchádzajúcich obdobiach, pričom na jeho strane v porovnaní s poslednou úpravou výživného došlo k poklesu príjmu o cca 40,- eur mesačne. V súčasnosti oproti predchádzajúcemu obdobiu v roku 2019 je jeho príjem nižší aj o nájomné vo výške 120,- eur mesačne, aj o daňový bonus vo výške cca 40,- eur mesačne, nakoľko si tento od júna 2021 uplatňuje matka maloletých detí. Uviedol, že do domácnosti nakupuje potraviny, bežné veci ako sú hygienické potreby, platí internet vo výške 15,- eur mesačne, ktorý užívajú aj jeho deti, synovi platí sporenie vo výške 30,- eur mesačne a dcére platí poistenie vo výške 20,- eur mesačne. Mal za to, že výdavky na maloletého X. a takisto na maloletú S., ktoré uviedla matka, sú nadhodnotenú. Trval na tom, že nákup mobilného telefónu v hodnote 173,80 eur a platenie telefónu 20,- eur mesačne maloletému je neprimerane vysoké vzhľadom na možnosti a schopnosti oboch rodičov. Výdavky na obe maloleté deti, ku ktorých zisteniu súd prvej inštancie dospel (200,- eur maloletý X. plus 150,- eur maloletá S. bez stravy) nijako neodôvodňujú zmenu pomerov na strane maloletých detí oproti rozhodovaniu o výške výživného v čase 30.10.2019. Mal za to, že jeho schopnosti a možnosti neumožňujú prispievať na výživu maloletých detí zvýšeným výživným.

3. Matka maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdiť. Mala za to, že otec neuvádza v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ani nenavrhuje vykonať žiadne nové dôkazy, ktoré by bez vlastnej viny nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie. V odvolaní len opakuje už prednesené tvrdenia alebo uvádza tvrdenia, ktoré sú nepravdivé a v rozpore s dôkazmi vykonanými počas prvostupňového súdneho konania. Odvolanie otca považovala za nedôvodné a účelové s cieľom oddialiť splnenie povinnosti otca, ktoré by mu vznikli právoplatnosťou prvostupňového rozhodnutia.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že maloletý X. od posledného rozhodnutia o výživnom v októbri 2019, začal navštevovať strednú školu, maloletá je už žiačkou na druhom stupni ZŠ. Obom deťom okrem iného stúpili náklady na cestovné, majú svoje voľnočasové aktivity, u maloletej S. je zhoršený zdravotný stav. Určenú výšku výživného považoval za primeranú potrebám maloletých detí, a preto navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Zákon o rodine v ust. § 62 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 zakotvuje plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom ako ich zákonnú povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

7. Ustanovenie § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine umožňuje zmeniť výšku výživného, pokiaľ nastane zmena pomerov. Výživné sa totiž určuje vždy podľa stavu, ktorý je daný v čase rozhodovania súdu o tomto nároku. Plynutím času môže nastať akákoľvek zmena pomerov súvisiaca s vekom detí a s tým spojenými zvýšenými nákladmi na ich výživu a môže nastať aj zmena pomerov na strane rodičov, ktorá spravidla súvisí s ich zárobkovými, osobnými a majetkovými pomermi. Výživné možno zmeniť v prípade výraznej zmeny rozhodujúcich okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia tak na strane oprávneného, ako aj na strane povinného výživné platiť. V prípade, keď súd má rozhodovať

o návrhu na zvýšenie výživného podľa tohto ustanovenia, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP, a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam otca dodáva nasledovné:

9. Súd prvej inštancie v danej veci postupoval v zmysle horeuvedených zákonných ustanovení a zásad, vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, správne porovnal pomery účastníkov v čase poslednej úpravy výživného so súčasnými pomermi a vyvodil z nich aj správny právny záver, že na strane maloletých detí, ako aj na strane ich rodičov nastala taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na maloleté deti. Posledná úprava výživného na maloleté deti bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.10.2020, č. k. 5P/34/2019, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť na výživu maloletého X. sumou 130,- eur mesačne a na maloletú S. sumou 100,- eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 06.11.2019. V čase tejto úpravy výživného maloletý X. bol vo veku 15 rokov, navštevoval 9. ročník ZŠ, maloletá S. bola vo veku 9 rokov, navštevovala 3. ročník ZŠ. Matka maloletých detí poberala nemocenské dávky v sume 440,- eur mesačne, otec maloletých detí dosahoval priemerný mesačný zárobok 888,69 eur mesačne. Rodičia bývali v spoločnom rodinnom dome tak, ako aj v súčasnej dobe. Otec maloletých detí bol výlučným vlastníkom jednoizbového bytu v k.ú. Dolné Vestenice a podielovým spoluvlastníkom rodičovského domu nachádzajúceho sa v k.ú. Otrhánky v podiele 1/3.

10. Dňa 28.06.2021 podala matka maloletých detí návrh na súd o zvýšenie výživného. Od poslednej úpravy výživného uplynuli takmer dva roky, maloletý X. je vo veku XX rokov, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie navštevoval 2. ročník strednej školy, maloletá S. je vo veku 11 rokov, navštevuje 2. stupeň ZŠ. Je tak zrejmé, že na strane maloletých detí jednoznačne došlo k zmene pomerov, k zvýšeniu ich životných nákladov súvisiacich s ich prirodzeným rastom, nákladom na stravu, ošatenie, zdravotnú starostlivosť a školu. Obom deťom stúpili náklady na cestovné, keď maloletý X. navštevuje strednú školu v Prievidzi, cestovné výdavky do školy predstavujú 60,- eur mesačne. Maloletá S. navštevuje základnú školu v Novákoch, cestovné do školy predstavuje sumu 25,- eur mesačne. Okrem týchto výdavkov má matka výdavky spojené s voľnočasovými aktivitami maloletých detí, maloletý X. sa venuje športovej činnosti - jazdeniu na BMX bicykli, chodí na rôzne súťaže, maloletá S. navštevuje výtvarný krúžok, kde matka platí 7,- eur mesačne, za jazdenie na koni hradí 30,- eur mesačne, pričom matka má aj zvýšené náklady v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom maloletej S.. Súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že najnevyhnutnejšie potreby maloletého X. predstavujú mesačne sumu najmenej 200,- eur bez stravy a na maloletú S. sú najmenej 150,- eur okrem stravy, pričom predpokladané výdavky na stravu považoval u každého z detí najmenej v sume 100,- eur mesačne. Rodičia naďalej žijú v jednej domácnosti v spoločnom rodinnom dome, hospodária oddelene a zatiaľ nemajú vyriešenú otázku vysporiadania BSM. Matka maloletých detí dosahuje priemerný mesačný zárobok 622,59 eur, v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného došlo na jej strane k zvýšeniu príjmu cca o 180,- eur plus daňový bonus. Matka si vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom plní aj výkonom osobnej starostlivosti (doprava detí k lekárovi, doprava dcéry za jej záľubami), matka uhrádza stravu v domácnosti, bežné výdavky na drogeriu a hygienické potreby v domácnosti aj pre maloleté deti. Otec dosahuje príjem 849,- eur mesačne, v porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného došlo k poklesu jeho zárobku o cca 40,- eur. V porovnaní s predchádzajúcou úpravou výživného nastala na strane otca zmena pomerov ďalej v tom, že má k dispozícii sumu viac ako 56.000,- eur z predaja nehnuteľností, keď predal byt patriaci do jeho výlučného vlastníctva a spoluvlastnícky podiel z rodičovského domu, pričom tak ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie, ide o príjem, na ktorý je potrebné prihliadať a nebolo možné akceptovať námietku otca, že nejde o zmenu pomerov, keď došlo len k pretransformovaniu jeho nehnuteľného majetku na peňažné plnenie.

11. Na základe takto zisteného skutočného stavu veci, aj podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie postupoval správne pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti. Je

nesporné, že maloleté deti sú o dva roky staršie, v súvislosti s nástupom maloletého X. na strednú školu a nástupom maloletej S. na druhý stupeň základnej školy podstatne vzrástli náklady na krytie ich odôvodnených potrieb a táto skutočnosť sama osebe znamená podstatnú zmenu pomerov na ich strane. Maloletý X. je blízko veku dospelosti (XX ročný), jeho bežné náklady sú porovnateľné s nákladmi dospelého človeka, pričom obe deti navštevujú školy mimo miesta svojho bydliska, s čím sú nepochybne zvýšené náklady na cestovné, stravu, školské pomôcky, kultúrne a športové vyžitie a pod. Pokiaľ teda súd prvej inštancie za takto zisteného skutočného stavu zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého X. zo sumy 130,- eur na sumu 170,- eur mesačne a na maloletú Karin zo sumy 100,- eur na sumu 140,- eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2021 (t. j. od podania návrhu), aj odvolací súd bol toho názoru, že takto zvýšené výživné zodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca. Pri takto zvýšenom výživnom bol potom správny aj výpočet ročného výživného otca za obdobie od 01.06.2021 do 30.09.2021 na mal. X. v sume 160,- eur (4 mesiace x 40,- eur) a za to isté obdobie na mal. Karin v sume 160,- eur (4 mesiace x 40,- eur), ako aj uloženie povinnosti otcovi zaplatiť nedoplatok na výživnom do konca roku 2021. Rozsudok súdu prvej inštancie je v súlade s ust. § 220 CSP riadne a presvedčivo odôvodnený, spravodlivý a súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami. Odvolacie námietky otca preto odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

14. Toto rozhodnutie prijal senátu Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).